

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De passione Margaretae virginis Louaniensis, cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

populus, accurrit tandem & ipse Marcadellus. Requir-
 situs de sacco cuius esset, mentiri noluit, sed respon-
 dit: sacculus meus est, sed quod in eo est, vestrum est. Ego
 thuribulum furatus non sum, non tamen furem pro-
 dam. Et recitauit eis per ordinem, qualiter ad se adue-
 nerit, & quid furi promiserit. Dicentibus eis: Lex est
 Longobardiæ, vt vel furem prodas, vel furis pec-
 nam subeas, respondit: In manibus vestris sum,
 quod iustum est facite de me. Illi sibi prospicere vo-
 lentes, hominem Ferrariam ducentes, potestati ob-
 tulerunt, casum exposuerunt, innocentia eius ac sim-
 plicitati testimonium bonum perhibentes. Quem
 cum iudex inducere non posset vt furem publicaret,
 capituli sententia super eum data, ante fores maioris
 Ecclesiæ, tamquam sacrilegij reus, decollatus est; cuius
 corpus à quibusdam in eodem loco sepultum est.
 Nocte sequenti, cum quædam religiosa matronæ ci-
 uitatis ad Ecclesiam propter matutinarum solemnias
 irent, venissentque ad tumulum eius, cantus ange-
 licos illic audierunt, cereos arduos viderunt, insu-
 per & suauissimi odoris fragrantiam senserunt. Quod
 cum secunda & tertia nocte, plenius comperissent,
 quæcumque audierant, vel viderant, seu etiam sense-
 rant, Episcopo ciuitatis retulerunt. Qui cum esset vir
 religiosus, aliquibus secum assumptis, cum nocte quar-
 ta esse ita, vt mulieres dixerant, experimento didicif-
 set, super tumulum hominis Dei basilicam fabricari
 fecit, & fiunt ibi miracula vsque ad hodiernum diem,
 ad laudem nominis Christi.

CAPVT XXXIV.

Circa eadem tempora, cuius quidam Leuaniensis
 cum vxore sua, rebus ordinatis, ad Vilariū
 domum ordinis nostri, se transferre disposue-
 rat: erant autē ambo religiosi, & religiosorum susce-
 ptores deuoti. Habebāt secum puellam adultam co-
 gnatam suam, quæ loco ancillæ, tam ipsi quam ho-
 spitibus, sicut testes sunt Conuersi nostri, satis sim-
 pliciter ac diligenter ministrabat, & nomen vir-
 ginis Margarera. Scientes homines quidam maligni,

pecuniam illos habere collectā, eadem nocte, qua de mane erant profecturi, circiter octo domum illorum serō ingressi, quasi cū eis hospitaturi, dictā puellā pro vino miserunt. Interim dominū & dominam, totāque familiam ibidem repertam, occidētes, & sublati omnibus, puellam cum vino reuersam secum educentes, domum quandam satis a ciuitate remotam simul ingressi sunt. Quæ cū tristes sederet, & hi qui in domo erant æstimaret quod vi rapta esset, duxerut illam ad fluuium. Cui cū quidā ex latronibus compateretur, & diceret vnus: sinite eam viuere, & ego ducam illam uxore, non consenserunt, timentes per eam prodidētes portioni vnus decē marcas, vt eā occideret. Ille agnam simplicem suscipiens, tanquam crudelis carnifex, prius defecto eius gutture, cultrum lateri mōbundā infixit, sicq; Deo hostiam viuente in flumen projecit. Hospita verō domus, quam intrauerant, latenter egressos secuta, quæ facta sunt vidit. Manē tam execrabili facinore cognito, turbata est ciuitas, quæ fiti sunt latrones, sed nō inuēti: cōsideratis occisorum corporibus, quæstio habita est de puella, cuius corpus cū piscatores post dies aliquot inuenissent, nec tamē prodere præsumpissent, timentes sibi crimen impingi, in littore sepelierunt. Circa cuius sepulchrum alij tepore nocturno luminaria vidētes, effossam tulerunt Louanium, capellulam super eam fabricantes; & sicut vsque hodie, meritis eius exigentibus, miracula, tam in loco occisionis illius, quā in loco translationis. Supradictus dominus eius, Amandus nomine, cum vxore, monacho cuidam Vilariēsi apparens, cū de statu eum interrogaret, respondit: Nondum plenā habemus gloriam. Nouissimē requisitus de virgine, subjūxit: Quicquid nobis impēsū est gratiæ, meritis habemus Margarete, nec audemus respicere ad gloriā, in qua illa est: Cernis nūc quātū operetur ad martyrium simplicitas & innocētia vitæ? Omnes quidem occisi sunt, sed non omnes miraculis clarescunt. Vnde patet q̄ non pœna faciat martyrem, sed causa. AROL. Quenam extitit causa martyrij in puella ista? CÆSAR.

*August.
epist. 61.*

Ut iam

Ut iam fatus sum, simplicitas & vita innocua. Diuersæ sunt species martyrij, innocentia videlicet, vt in Abel; iustitia, vt in prophetis & Ioane Baptista; amor legis, vt in Machabæis; confessio fidei, vt in Apostolis. Ob huiusmodi causas diuersas agnus, id est Christus, occisus dicitur ab origine mundi. APOLLON. Quidam etiã ex nimia simplicitate seipsos occidunt. CÆSARIUS: Tales a martyrij gloria prorsus immunes existunt, nisi per causam impelletem excusentur. Ecce exemplum.

CAPVT XXXV.

Sacerdos quidam, sicut mihi retulit quidam vir religiosus, cum die quadam multis presentibus sermonem haberet de peccatis, & de pœnis gehennæ, mulier quædam verba eius interrumpens, eo quod territa esset & compuncta, sic ait: O domine, quid fiet de concubinis sacerdotum? Ille sciens feminam valde simplicis esse naturæ, in ioco respondit: Nunquam poterunt saluari, nisi clibanum ardentem ingrediatur; erat & ipsa sacerdotis concubina. Quæ verbum sacerdotis, non in ioco, sed in multo suscipiens serio, dum die quadam clibanus coquendis panibus succenderetur, & ipsa adesset, casu omnibus egressis, ostium clausit, & vt flammæ euaderet æternas, seipsam in caminum ardentem præcipitans, flammis excepta spiritum exhalauit. In ipsa hora hi, qui circa domum fuerant, contemplanti sunt columbam candidissimam de ore fornacis exire, & cum multa claritate cœli secreta penetrare. Stupefacti autem de visione, effractis foribus ingressi sunt, & feminam semi-ustam atque extinctam extrahentes, ad verbum prædicti sacerdotis, tanquam proprii corporis interfectricem, in campo sepelierunt. Ut autem Deus ostenderet, mortem tam simpliciter illatam non fuisse ex malitia, sed ex obedientia, noctibus candelis ardentibus, videntibus multis, tumultum eius illustrauit. APOLLONIVS: Non me scandalizat hoc factum, quia legitur in Vitæ patrum, quendam Abbatem cuidam volenti conuerti, vt fornacem intraret, præcepisse; Obediuit ille, & reputatum est ei ad iustitiam. Hoc etiam scire delectat, quid columba de for-

Genes. 4.
Matth. 14
2. Mac. 7
Apoc. 13.

*Simplex
sibi ipsi
mortem
adferes.*